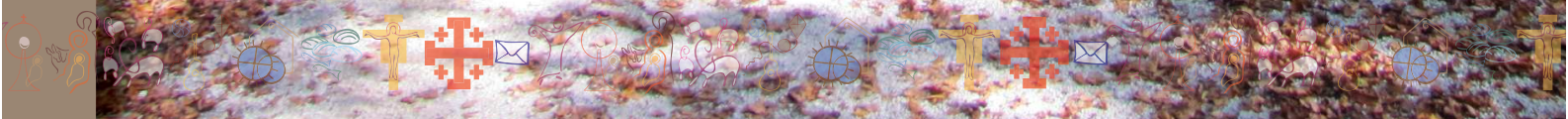

brat *francišek* 5

*Slepi so, ker ne vidijo
resnične luči,
to je Gospoda našega
Jezusa Kristusa.
Nimajo duhovne modrosti,
ker nimajo božjega Sina,
ki je resnična Očetova
modrost. (FrP3)*

- Pogovor: Aleš Tomašević
- Znani OFS – Franjo Kuharić
- Skupaj po poteh sv. Frančiška
- Blišč in beda svetovnega prvenstva v Braziliji
- Romanje k izvirom naše vere

- 3 Urednikova beseda
- 4 Frančiškova duhovnost
Eloi Leclerc OFM:
Frančišek Asiški – učitelj molitve (4)
- 8 Iz naših družin
Pogovor: Aleš Tomašević
Dragan Ignjić: Na sredi nemirnih valov
Osmrtnica: Frančišek Anton Železnikar
Znani člani OFS – Franjo Kuharić
- 16 Frančiškov svetni red
Pokrajinski tabor OFS Maribor
Skupaj po poteh sv. Frančiška
Vabilo na na 7. tabor PB FSR
kopske pokrajine
- 23 Pravičnost in mir
Blišč in beda svetovnega
prvenstva v Braziliji
- 24 Razvedrilo
Nagradni okvir
- 25 Korenine in sadovi
Javier Garrido:
Rožice sv. Frančiška (14)
- 26 Sveta dežela
Skavti regije Alpe Jadran
spet v Benetkah
Romarske duhovne vaje
»po Ignacijevih poteh«
Romanje k izvirom naše vere

Brat Frančišek – ISSN 1408-0192.
**GLASILO FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA (OFS)
V SLOVENIJI.**

Revija izhaja šestkrat letno.

Izdajatelj:

Založba Brat Frančišek, Prešernov trg 4,
1000 Ljubljana, Slovenija, www.ofm.si/zbj/

Za založbo:

Miran Špelič OFM

Člani uredniškega odbora:

Jernej Kurinčič OFM (glavni in odgovorni urednik)

Sestre FMM (Naša evangelizacija)

Metod in Mateja Trajbarič FSR (Frančiškov svetni red)

Prispevke za rubriko FSR pošljite na e-pošto:

metod.trajbaric@fsr.si

Prispevke pošljite do 12. 10. 2014

Gregor Pavlič FSR (Razvedrilo)

NS FRAMA (Mladi Frančišku)

Jernej Kurinčič OFM (Pravičnost in mir)

Miran Špelič OFM (Korenine in sadovi, Naše knjige)

Peter Lavrih OFM (Sveta dežela)

Fotografija na naslovnici:

Andrej Cvelbar, Jesenski gozd sredi Ljubljane

Fotografije:

Internet, arhiv revije BF

Jezikovni pregled:

Vera Lamut

Logotip rubrik:

Aleš Porenta

Oblikovanje:

Tina Bruno, Založba Brat Frančišek

Oblikovalska realizacija:

Pavla Bonča

Tisk:

Tiskarna Pleško, Medvode

Naklada:

2300

Naslov uredništva:

Küzmičeva 6, SI-1000 Ljubljana,

Tel.: 0590 717 25 ali 040 644 164,

E-mail: revija.brat.francisek@ofm.si,

Faks: 01 24 29 313

Rokopisov in slik ne vračamo.

Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Prispevke nakazujte na:

Narodni svet FSR Slovenije, Prešernov trg 4,

1000 Ljubljana,

TRR **SI56-2420-1900-4608-820** Raiffeisen banka d.d.

Maribor, sklic na **00 700-14**

Glasilo izhaja z dovoljenjem cerkvenih oblasti.

Dragi bratje in sestre!

Tokrat pa ni pretirane potrebe, da bi počivali po poletni vročini, kajne? Tisti, ki smo bolj ljubitelji sonca, se kar malo jezimo, da smo celo poletje bolj ali manj zaman čakali nanj. Ampak važno je, da smo osvetljeni in ogreti v srcu, pa čeprav so v stvarstvu mraz in nevihte. Naj vas tako od zno-

traj obsije tudi nova številka našega papirnatega bratca. V duhovni rubriki se srečamo s sv. Frančiškom v njegovih temnejših časih – od koder pa je znal toliko jasneje ugledati Kristusovo Luč. V pogovoruspoznamosotrškegažupnika Aleša Tomaševića in njegovo pot bližanja sv. Frančišku. Skupaj se odpravimo po poteh sv. Frančiška, pa naj bo v Greccio ali pa na pokrajinski tabor v Maribor. (Ob tem se opravičujemo, ker je članek o tem dogodku objavljen šele v tej številki, hkrati pa so bile ob članku o ljubljanskem taboru v prejšnji številki po nesreči objavljene slike iz Maribora.) Mnogi so to poletje spremljali in ogometno prvenstvo in že takrat je bilo slišati nekatere glasove o temačnih plateh te prireditve – preberite nekaj dejstev o njenem okoljskem »pečatu«. Podali smo se še v Benetke, po Ignacijevih poteh v Lurdin romanjo po »Jeruzalemski ulici«. Lepo branje!

br. Jernej

Eloi Leclerc OFM

Frančišek Asiški – učitelj molitve (4)

IV. Senca in luč

Ne smemo si zamišljati, da je bilo Frančiškovo življenje ena sama pesem in zamaknjenje. Tudi za telesno in duhovno trpljenje ni bil prikrašan.

Božje globine: skrivnost uboštva

Koje Frančišek potoval na Bližnji vzhod, se je okužil in zbolel za trahomom, očesnim vnetjem, zaradi katerega je skoraj oslepel. Tej bolezni so se pridružile še druge. Še več, nesoglasja, ki so se prebudila v redu glede njegove usmeritve, so ga prisilila, da se je odpovedal službi generalnega ministra. Bolan in obtežen z veliko notranjo negotovostjo se je z nekaj zvestimi brati umaknil v samoto.

Tedaj je izkusil obdobje globoke tiske. Nič več ni vedel, kaj Gospod pričakuje od njega. Njegova molitev je postal krik ubožca v noči. Kolikokrat se mu je iz srca vzdignil k Bogu zdihljaj iz psalma 142:

»S svojim glasom kličem h Gospodu, s svojim glasom prosim Gospoda. Pred njim izlivam svojo tožbo, pred njim izrekam svojo stisko ...

Tujec sem postal svojim bratom, izgnanec med sinovi svoje matere.«

Trpeti s Kristusom

Frančišek si je sam sestavil oficij, molitveno bogoslužje, in pri tem črpal iz

raznih psalmov, ki jih je molil vsak dan poleg velikega kanoničnega oficija. Ta oficij je poimenoval Molitveno bogoslužje Gospodovega trpljenja, čeprav strogo gledano velja ta naslov samo za del, ki je bil sestavljen za tri velike dneve velikega tedna. Četudi je ta oficij kot

celota sestavljen iz vrstic žalovanjskih psalmov, je pristno in izvorno besedilo, ki nam omogoča prodretiv Frančiškovega molitvenega duha.

Ko se Frančišek pogreza v bedo in stisko, si za svojo vzame molitev božjih ubožcev. Zanj pa je ubožec v najboljšem pomenu besede Kristus v svojem trpljenju. Zato se zedini z Jezusom: njegova molitev in njegov krik se zlijeta z molitvijo in krikom pretepenega in zaničevanega Sina.

»Usmili se me Bog, usmili se me: vate zaupa moja duša.

V senci tvojih peruti upam: dokler ne mine hudobija.

Klical bom k najsvetejšemu Očetu, mojemu Najvišjemu, h Gospodu, mojemu dobrotniku.«

Ta oficij nam torej kaže, kako je Frančišek doživljal Kristusovo trpljenje in kako je doživljal lastno trpljenje v zedinjenju s Kristusovim. Ti psalmi, ki so nabiti s tisko, pričujejo o njegovih duhovnih nočih, vendar pa so hkrati tudi pričevanje o njegovem odnosu s Kristusom. Frančišek se tukaj bolj kot v katerem koli drugem spisuneposredno obrača na Kristusa, se združuje z njim in po njem z Očetom.

Ena prvih stvari, ki nas zdramijo v tem oficiju, je Frančiškovo poudarjanje

zapuščeniosti od prijateljev in njihovo izdajstvo. Frančišek premišljuje ta vidik Jezusovega trpljenja velikokrat kot druge žalitve in telesno mučenje. Gotovo tudi zato, ker je sam izkusil zapuščeniost.

»Moji prijatelji in moji najbližji so se strnili in se postavili zoper mene: moji sorodniki so obstali daleč.«

»Pričakoval sem sočutja, a ga ni bilo; tolažnika, a ga nisem našel.«

Naslednja značilna poteza tega Molitvenega bogoslužja Gospodovega trpljenja je odsotnost vsake žalitve, sleherne kletve. Takole nam reč beremo: »Namesto da bi me ljubili, so me obrekovali, jaz pa sem molil.«

Najbolj ganljiva poteza pa je klicanje Očeta, ki se nenehno ponavlja, polno nežnosti in zaupanja:

»Sveti moj Oče, Kralj nebes in zemlje, ne oddalji se od mene.«

»Klical bom k najsvetejšemu Očetu, mojemu Najvišjemu, h Gospodu, mojemu dobrotniku.«

»Ti si najsvetejši moj Oče, moj kralj in moj Bog. Hiti mi na pomoč, Gospod, Bog moje rešitve.«

Vstajenje

Nevihta v Frančiškovem srcu se je umirila, ko je nekega dne doumel, da Gospod od njega pričakuje popolno izročitev redavnjegove roke v dejanju najvišjega uboštva. In Frančišek je sprejel to popolno razlastitev od svojega lastnega dela. Svoje skrbi je prepustil Gospodu: prihodnost reda ni več njegova stvar, ampak Gospodova. Ob tej poslednji globini se je naučil, kako ne imeti več ničesar, niti v ljubezni. Velika zvezda uboštva je spet

zasvetila v njegovi duši in začutil je, kako ga je obilil mir, in z mirom je znova našel svojo pesem. Pesem je morala imeti za dnjo besedo, pesem svetlobe.

In glej, z vstalim Kristusom je Frančišek lahko rekel v oficiju:

»V smrtni prah so me privedli in so dodali rane k bolečini mojih ran.

Umrl sem in vstal in moj najsvetejši Oče me je sprejel v slavo.

Sveti Oče, držal si me za desnico, vodil si me po svoji volji in me sprejel s slavo.

Kaj mi je shranjeno v nebesih in kaj sem zase prosil na zemlji od tebe?«

Kristus ti v vsem zadošča

Ničesar ni, s čimer bi lahko merili Frančiškovo kontemplacijo, razen reke slavljenja, ki sklepa Vodilo iz leta 1221. Ta molitev je po širini in zanosu eno najlepših besedil asiškega Ubožca. Do Očeta dospe preko Sina in v Duhu shvalnico, ki objemava božji načrt, vsa usoda sveta, ki se ji pridružujejo vsa bitja na nebu in na zemlji. Ima obliko velikih bogoslužnih molitev:

»Vsemogočni, najsvetejši, najvišji in najvzvišenejši Bog, sveti in pravični Oče, Gospod, ti Kralj nebes in zemlje, zahvaljujemo se ti zaradi tebe samega, ker si po svoji sveti volji in po svojem edinem Sinu s Svetim Duhom ustvaril vse, kar je duhovnega in telesnega, nas pa naredil posvoji podobi in sličnosti in nas postavil v raj; in mi smo padli po svoji krivdi.

Zahvaljujemo se ti, ker si nas po svojem Sinu ustvaril in po svoji sveti ljubezni, s katero si nas ljubil, dal, da se je sam pravi Bog in pravi človek rodil iz slavne in preblašene ter svete vedno device

Marije; in si hotel nas, jetnike, odkupiti z njegovim križem, krvjo in smrtjo.

In zahvaljujemo se ti, ker bo tvoj Sin spet prišel v slavi svojega veličastva, da bo poslal v večni ogenj preklete, ki se niso spokorili in te niso spoznali; tistim pa, ki so te spoznali in molili ter ti v spokornosti služili, bo govoril: 'Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta, prejmite kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta.'

Ker pa mi, ubogi in grešniki, nismo vredni, da te imenujemo, zato ponižno prosimo, naj se ti tvoj ljubljeni Sin, naš Gospod Jezus Kristus, nad katerim imaš veselje, zahvaljuje skupaj s Tolažnikom Svetim Duhom za vse, kakor je tebi in njemu všeč. On, po katerem si nam storil tako velike reči, ti vedno zadostuje v vsem. Aleluja.

In zaradi tvoje ljubezni ponižno prosimo slavno mater, preblašeno Marijo, vedno deviceco, blažene Mihaela, Gabriela in Rafaela ter vse zборе blaženih serafov in kerubov, prestolov in gospostev, vladarstev in oblasti, moči, angelov in nadangelov, blaženega Janeza Krstnika, Janeza Evangelista, Petra in Pavla ter blažene očake in preroke, nedolžne otročiče, apostole in evangeliste, učence in mučence, pričevalce in device, blaženega Elija in Henoha in vse svetnike, ki so bili in bodo in ki so. Vsi ti naj se, kakor je tebi všeč, zahvaljujejo za vse te dobrote tebi, najvišjemu, pravemu, večnemu in živemu Bogu, skupaj s tvojim preljubim Sinom, našim Gospodom Jezusom Kristusom, in Svetim Duhom Tolažnikom na vekomaj. – Amen. Aleluja.«

V prvem delu te velike zahvalne molitve je predmet hvale v bistvu Bog – »zaradi tebe samega« –, kakor se razodeva v svojih delih. Predvsem v stvarjenju, še

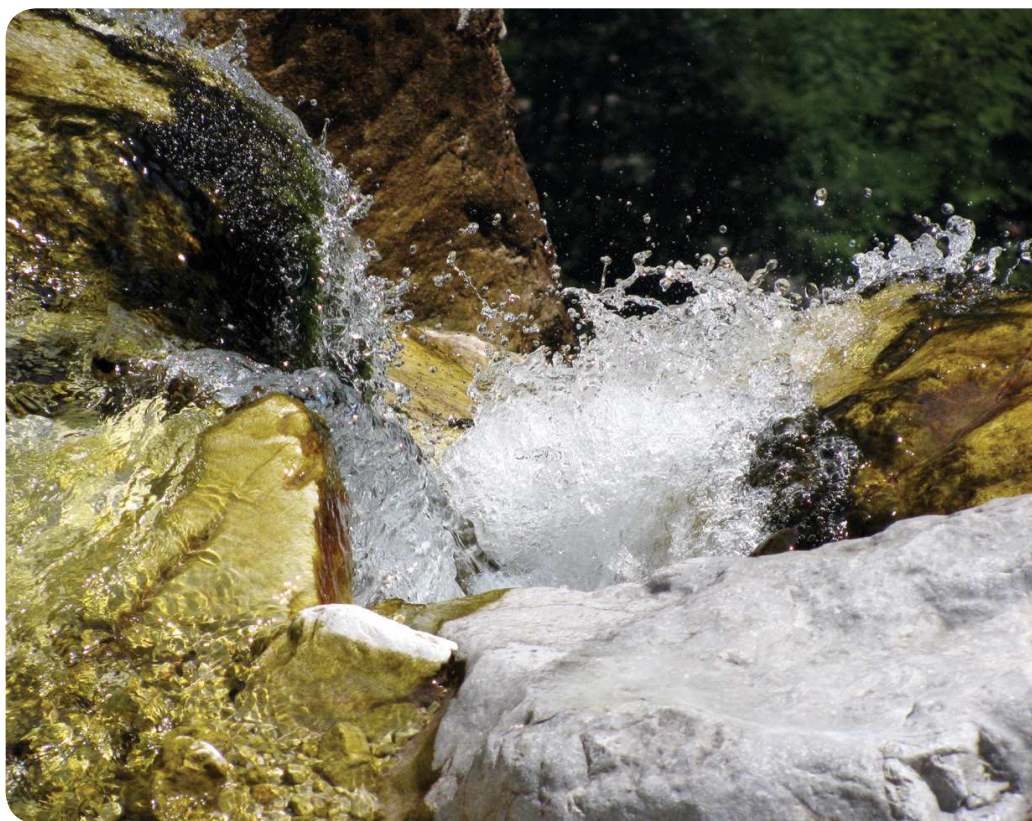
posebej pa v stvarjenju človeka, katerega jenedil po svoji podobi.

Previdennamignagreh in na padec pripravlja na polnost zahvale, saj se božji načrt ne more zaustaviti zaradi nekakšnega neuspeha: ljubezen, ki ga podpira, je močnejša od krivde. Francišek se zato zahvaljuje Bogu za učlovečenje: ista ljubezen, ki nas je ustvarila, nas rešuje po Kristusu, ki se je učlovečil.

Potem pa Francišek nakaže konec časov in se Bogu zahvaljuje za slavno Kristusovo vrnitev, ki bo dokončno zapečatila usodo sveta in človeštva, ko bo na veliko gostijo v kraljestvu vpisala vsetiste, ki so ga sprejeli in hodili za njim.

V tej točki njegove hvalnice Franciška, ki zre vse to, kar je Bog storil za nas, in Boga samega prek njegovih del, obide nekakšna vrtoglavica. Zaveda se, kaj vse ga ločuje od Boga. Priznava, da ga je nevreden celo imenovati. Tedaj se na Očeta obrne s tole prošnjo: »... naj se ti tvoj ljubljeni Sin, naš Gospod Jezus Kristus nad katerim imaš veselje, zahvaljuje skupaj s Tolažnikom Svetim Duhom.«

Ta Franciškovaprošnja sredinjegovega zahvaljevanja nam ga razkriva, kako celovito je v odnosu z Bogom. Pomaga nam odkriti globok smisel njegovega uboštva. Vasiškem Ubožculahkovidimo popolnega Kristusa vega posnemovalca, učenca, ki se je potrudil, da je čisto od blizu hodil za Učiteljem. Še en pogled pa ostaja zunaj Franciškovega evangeljskega izkustva. V pričo neskončnosti božje ljubezni, ki se razodeva v Kristusu,

Francišek odkrije neizmernost svoje revščine; odpove se tekmovanju s tako ljubeznijo, prizna svoj poraz. Samouboog grešnik je, ki ne bo nikoli rešen drugače kot po milosti.

To uboštvo pa ga še zdaleč ni potrlo, nasprotno, očaraloga je, božjeg aberača, saj Kristus sam vsem zadošča Očetu. In to »Sinovo zadoščanje« je vse naše bogastvo. Nismo sposobni imenovati Boga in ga dostojno ljubiti, lahko pa mu podarimo edino ljubezen, ki ga je vredna in je pomen njegovega daru: ljubezen, ki jo je v našem imenu, v imenu nas vseh izpričal ljubljeni Sin. Tu je skrivnost Ubožčevega miru in veselja.

Tamirintoveselje izrazi z besedo »Aleluja!« Da, »aleluja!«, z nepreštevno množico odrešenih, z »vsemi svetniki, ki so bili in bodo in ki so,« na čelu, gotovo, s »slavno materjo, preblazeno Marijo, vedno devico.«

(se nadaljuje)

Prevedel br. Miran Špelič OFM

Pogovor: Aleš Tomašević

V

Kako bi se predstavili našim bralcem?

Vse je odvisno od tega, kolik prostora imam na razpolago. Lahko na krajši in na daljši način.

Na kratko bi se predstavil: Pozdravljeni, sem Aleš Tomašević, župnik v Sostrem, član duhovniškega bratstva OFS.

Na daljši način pa bi rekel: Sem Aleš Tomašević, rojen na Jesenicah, kjer sem obiskoval osnovno šolo. Za srednjo šolo sem se odločil v Ljubljani, in sicer sem najprej mislil, da bom veterinarski tehnik. Kmalu sem spoznal, da veterina ni poklic, ki bi ga opravljal celo življenje, zato sem se odločil za študij delovne terapije na Visoki šoli za zdravstvo. To

bo to. Užival sem v delu z ljudmi. Vedno me je privlačilo delo z odvisniki in tudi tu sem z njimi (takrat še kot študent) delal na Centru za mentalno zdravje, oddelek za detoksikacijo. V enem izmed razgovorov z odvisnico od prepovedanih drog pa sem prepoznal v sebi tako imenovani klic. Čeprav se sliši filmsko, sem se po tem razgovoru sam pri sebi odločil, da čim prej diplomiram, odslužim civilno službenje vojaškega roka ter se vpišem v bogoslovje. Življenje je tako tudi potekalo. Po šestih letih študija sem prejel mašniško posvečenje leta 2008, odšel kaplanovat v Stari trg pri Ložu in po treh letih me je gospod nadškof Stres prestavil v župnijo Sostro za župnika, kjer sem zdaj že tri leta.

Kdaj in kako je v vaše življenje vstopil sv. Frančišek?

Vedel sem, da so frančiškani na Brezjah. Vedel sem, da obstajajo še kapucini in minoriti. V srednji šoli sem vedel za študentske maše na Tromostovju.

Bolj podrobno pa sem se s sv. Frančiškom srečal pri skavtih. Sem namreč pomagal pri vodenju najmlajših skavtinj in skavtov, to je volčičev in volkuljic na Jesenicah. Njihov zavetnik je sv. Frančišek.

šek. Da bi ga torej lahko približal otrokom, ga je bilo potrebno spoznati. Začel sem brati njegov življenjepisinverjetno je bila tako kot pri mnogih prvah knjiga, ki sem jo prebral o sv. Frančišku, žepna knjiga Ognjišča Jaz, Frančišek avtorja C. Caretta. Bil sem navdušen in začel sem prebirati še druge knjige o njem in o Frančiškovi duhovnosti. Želel sem si obiskati Frančiškove kraje – poromativ Assisi. Ta želja se mi je izpolnila, mislim da leta 1997. In od takrat povprečno vsaj enkrat letno obiščem mestomiru.

Morda se kdo sprašuje, zakaj torej nisem v stopil v enega izmed treh moških Frančiških redov, ko sem prepoznal Božji klic. Moj odgovor je zelo preprost: takrat sem premalo iskal in premalo poznal.

V času študija teologije sem spoznal predstavnike vseh treh moških redov prvega reda, srečal se tudi s predstavnicami drugega reda – klari sami ter paleto tretjerednikov. Tako je proti koncu študija teologije in kaplanskih letih ob druženju z brati (v večji meri) frančiškani in Manjšimi sestrami svetega Frančiška navdušenjenad Frančiškom začel prehajativnačin življenja. Tako se je pojavilo tudi vprašanje, zakaj pa ne tretji red in duhovniško bratstvo. Začel sem iskati, hoditi na srečanja, bil sprejet v noviciat in 26. 3. 2014 dal obljubo OFS.

Življenje sv. Frančiška je bilo ena sama pustolovščina, prežeta z molitvijo in neskončnim hrepenenjem po bogu. Kateri dogodek iz njegovega življenja vas najbolj nagovarja?

Ali lahko svojo prepoznavo klica v duhovništvo omejim samo na pogovor z odvisnikom, ki sem ga že omenil? Ali lahko nekdo reče, da se je poročil samo zaradi enkratnega dogodka, ki ga je doživel s svojim partnerjem? Ali lahko nekdo reče, da se je zaradi enega dogodka

odločil, da postanetretjerednik? Mislim, da ne. Kajti, če odgovorimo z da, potem pozabimo na zorenje in osebno rast.

Kot je že zastavljeno v vprašanju: življenjesvetegaFrančiškajebiloenasama pustolovščina, prežeta z molitvijo in neskončnimhrepenenjempobogu, tako je tudi z dogodki iz njegovega življenja. V ponedeljek menagovarjato, torek me bo nekaj drugega ..., v petek to, kar me jev ponedeljek, vendar ... Ponedeljekin petek se razlikujeta, ker sem v tem času tudi zrastel.

Pustolovščina prežeta z molitvijo in hrepenenjempobogu. To je to. Zagotovo pa mi je zelo blizu Frančiškova misel: »Naredil sem to, kar je bilo moje, naj vas Kristus uči, da boste naredili to, kar je vašega!«

Kakšna je po vašem mnenju vloga in naloga ofs pri nas v tem času? Katera so tista področja delovanja, ki bi jih bilo potrebno poživiti?

Velikokrat rečem: »Jaz ne morem biti sv. Aleš, spokornik, ki goduje 17. julija.

...Ali se bratje in sestre OFS resnično trudimo izpolnjevati svojo obljubo OFS in živimo molitveno življenje, kot smo obljubili? Ali poznamo Vodilo in Konstitucije? Ali pa smo bratje in sestre OFS samo takrat, ko pridemo skupaj in nam je tako lepo?

Jaz ne morem biti sv. Frančišek ali sv. Klara. Niti sv. Ludvik ali sv. Elizabeta! Jaz sem lahko samo Aleš iz (trenutno) Sostra!« Lahko me nagovarja življenje zgoraj omenjenih in lahko se trudim živeti po njihovem zgledu, vendar: JAZ SEM ALEŠ. Odgovoriti si moram na vprašanja: kdo sem jaz, kaj hočem, kje sem ter kakšno je moje poslanstvo. Prepoznati moram svoje poslanstvo v svojem življenju.

Tako je tudi zvloga in naloga OFS pri nas. Družiti nas mora skupni izvir: pre-mišljevanje Svetega pisma, molitev ter premišljevanje in življenje po Vodilu; s tem bomo živelisvojeskupnobratstvo in sestrinstvo, s tem bomo živeli kot pravi redovniki in redovnice, bratje in sestre. Zavedati se moramo, da smo pravi red. Malo bom potrkal na vest: ali se bratje in sestre OFS resnično trudimo izpolnjevati svojo obljubo OFS in živimo molitveno življenje, kot smo obljubili? Ali poznamo Vodilo in Kkonstitucije? Ali pasmo bratje in sestre OFS samo takrat, ko pridemo skupaj in nam je tako lepo?

Vsako bratstvo po naših župnijah mora samoodkriti svojo vlogo in nalogo. V neki župniji bo večji poudarek na diakoniji, v drugi na bogoslužju, spet v tretji na oznanjevanju. Odgovoriti si moramo na vprašanja: kdo smo, kaj hočemo, kje smo in kakšno je naše poslanstvo.

Vsako bratstvo posebej, vsako leto! Tako bom lahko skupaj s svetim Frančiškom tudi mi rekli: »Naredil sem to, kar je bilo moje,« ter bomo svojim bratom in sestram lahko rekli, »naj vas Kristus uči, da boste naredili to, kar je vašega.«

Ko bo vsak posameznik odkril svoje poslanstvo, ga bo odkrilo tudi bratstvo OFS. Tako ne bo potrebnih nekih receptov: tako in tako delajte, da boste izpolnili vlogo in nalogo. Ne smemo misliti, da smo mi odrešeni ki sveta, kajti Odrešenik je eden in Ta je že odrešil svet. Ali sprejemem v svoje življenje Njegovo odrešenje?

Naj zaključim z molitvijo (mislim, da nekega Kitajca):

Odgovoriti si moramo na vprašanja: kdo smo, kaj hočemo, kje smo in kakšno je naše poslanstvo. Vsako bratstvo posebej, vsako leto! Tako bomo lahko skupaj s svetim Frančiškom tudi mi rekli: »Naredil sem to, kar je bilo moje,« ter bomo svojim bratom in sestram lahko rekli, »naj vas Kristus uči, da boste naredili to, kar je vašega.«

»Gospod, prenovi svojo cerkev in začni pri meni! Gospod, razširi in utrdi svojo vero in začni pri meni! Gospod, naj vlada mir po vsej zemlji in začni pri meni! Gospod, podari svojo ljubezen in pravičnost vsem ljudem in začni pri meni!«

Mir in vse dobro!

Vprašanja zastavila: s. Anica Bučar, KB OFS Sostro

Dragan Ignjić
**Na sredi nemirnih
valov**

Tiho sem mislil,
da sam sem ostal,
a vendar si bil ob meni
vedno in povsod
le Ti, moj Gospod.

Sem mislil, da sem
sam v barki sredi morja,
sredi nemirnih vetrov
in razburkanih valov,
a vedno in povsod
si bil ob meni
Ti, moj Gospod.

Nisi me zapustil,
o moj Gospod, in vem,
da si vedno Ti z menoj
sredi razburkanih valov
in sredi močnih vetrov.

Roko si mi podal,
moj Gospod, in me opogumil,
da stopil sem s Teboj
na pot in pogumno vzel
na svoje rame križ
ter odšel s Teboj
na goro žalostno,
goro Kalvarijo.

Sem mislil, da sem sam ...

Sredi teh vetrov
in nemirnih valov,
a vedno si bil Ti ob meni,
moj ljubeznivi Gospod.

+Francišek Anton Železnikar

V Gospodu je na praznik Jezusove spremenitve na gori, 6. avgusta 2014, zaspal naš dragi brat Francišek Anton Železnikar.

Bil je večkratni predsednik in sedanji tajnik KB BREZJE.

Vsi, ki smo ga poznali, vemo, kako zavzet in požrtvovalen je bil vsa leta pri delu v OFS.

Naj v nebesih prosi za vse Franciškove brate in sestre.

Dragi bratje in sestre!

Hvaležni smo vam za vašo podporo, ki nam jo izkazujete, tako s pridnim reševanjem ugank, s pošiljanjem člankov kot tudi s svojimi finančnimi prispevki. Če brez prvega nekako lahko še shajamo (smo pa vsekakor prizadevanja veseli), pa brez drugih dveh ne bi mogli. Veseli smo, da je darov še vedno toliko, da nam ni treba pobirati naročnine, in vas spodbujamo, naj tako tudi ostane. Tudi s svojim »darom uboge vdove« pokazete, da cenite naše delo.

130 €	Župnjski urad Sv. Jurij	20 €	Danica Sebanc	10 €	Greif Vera
100 €	Minoritski samostan	15 €	Jožefa Štefan	10 €	Marija Jagodic
	Podlehnik	15 €	Kozmus Marija	10 €	Golob Vera
50 €	Jožica Krivec	15 €	Narobe Tončka	5 €	Špela Pahor
40 €	Zalokar Julija	15 €	Poklukar Tatjana		

Znani člani OFS – Franjo Kuharić

Rodil se je 15. aprila 1919 kot najmlajši, trinajstiotrok v revni družini v kraju Gornji Pribić (blizu je bil rojen tudi Alojzij Stepinac, zato te kraje kličejo tudi Dolina kardinalov). Kasneje je sam rekel: »Moji starši so bili kmetje in globoko verni katoličani in v tem duhu so vzgajali tudi nas. Mama je šla k maši vsak dan, oče vsako nedeljo. Živelimo

od zemlje in v povezanosti z naravo se je v ritmu letnih časov utrjevala naša povezanost z Bogom.«

Šolal se je v Zagrebu – najprej je tu obiskoval klasično gimnazijo, nato študiral teologijo. V času študija je 17. decembra 1944 vstopil v Frančiškov svetni red, ob izreku obljub je prejel redovno ime Tomaž Akvinski. Pripadal je bratstvu OFS na Kaptolu v Zagrebu.

Duhovnik je postal 15. julija 1945. Kratko je služboval kot kaplan v župniji Radoboj blizu Krapine, nato pa kot upravitelj župnij Sv. Martin pod Okićem in v Rakovem Potoku. V tem času je bil pogosto v smrtni nevarnosti. V Rakovem Potoku leta 1946 nanj izvedli atentat, ki pa se mu je (enako kot naslednje leto v Jakovlju, ko soga med romanjem kamnoli) izognil. V jeseni 1957 je postal župnik v Samoboru.

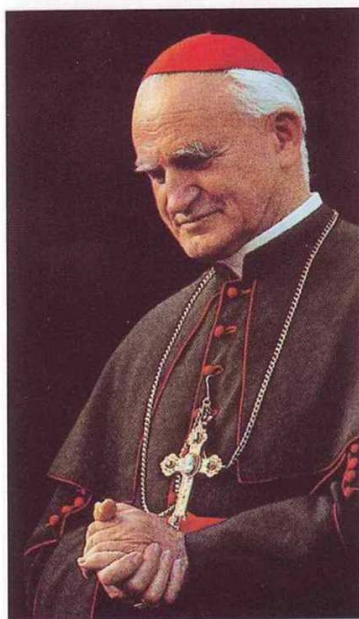
Leta 1964 je bil posvečen v škofa in prevzel mesto pomožnega škofa nadškofu Franju Šeperju. Ko je ta leta 1969 postal prefekt Kongregacije za nauk vere, je bil najprej imenovan za apostolskega administratorja, leta 1970 za zagrebškega nadškofa in kasneje istega leta za predsednika hrvaške škofovske konference (na tem položaju se je kasneje znašel še trikrat). Bil je tudi udeleženec drugega vatikanskega koncila.

Leta 1970 je dobil častni doktorat zagrebške univerze, bil je član Hrvaške akademije znanosti in umetnosti.

Papež Janez Pavel II. ga je leta 1983 povzdignil v službo kardinala.

V času pridobivanja hrvaške neodvisnosti je bil za komunistemoralna avtoriteta, pri čemer je podpiral obrambo Hrvaške kot pravično vojno, vendar je opominjal hrvaške bojvnike, da se morajo tudi v vojnem stanju držati moralnih načel, dejal je: »Če ti je kdo porušil hišo, ti njegovo čuvaj, če ti je kdo ubilo četa, mu tega ne vrni!« Tik preden je izbruhnila vojna, se je sestal s škofom srbske pravoslavne cerkve, da bi poskušal preprečiti nasilje ob razpadu Jugoslavije, vendar dejanji ni imelo uspeha. Prav tako si je prizadeval za mir v Bosni in Hercegovini. Zaradi njegovih moralnih načel so klicali skala Hrvaške.

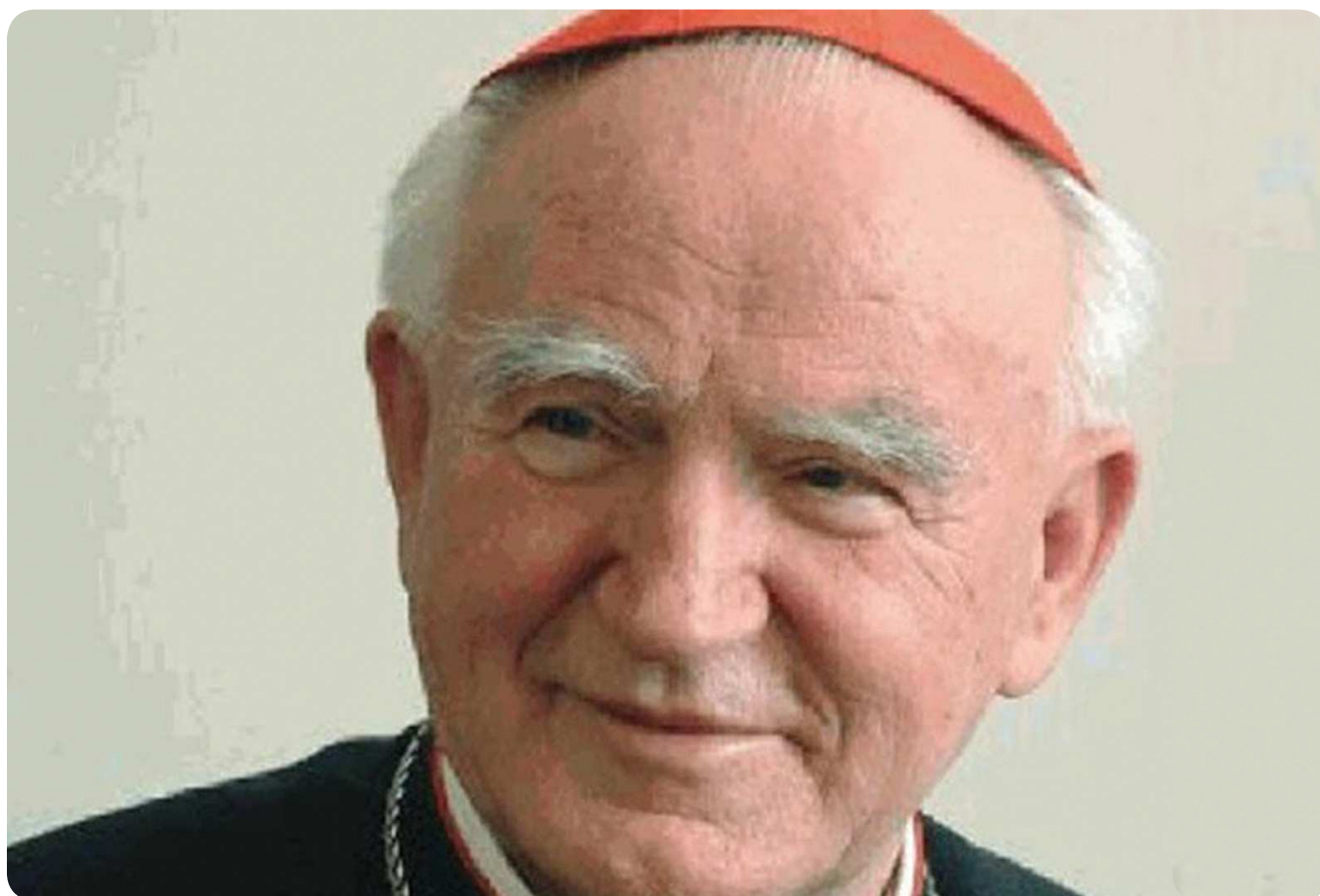

V času, ko je bil škof, je ustanovil precej novih škofij, obiskoval je Hrvate po svetu in bil poleg pri obeh obiskih papeža Janeza Pavla II. Njegova zasluga je tudi oddajanje Hrvaškega katoliškega radia in Radia Marija. Zaslužen je tudi za to, da je v svet prišla resnica o Alojziju Stepinu.

Kot škof se je upokojil leta 1997, nasledil pa ga je Josip Bozanić. Umrl je 11. marca 2002 in je pokopan v zagrebški katedrali.

Leta 2012 so iz zagrebške nadškofije sporočili, da bodo začeli postopek za njegovo beatifikacijo.

s. Fani Pečar

Ponižno se zahvaljuj gospodu ...

Pokrajinski tabor OFS Maribor

Dež je zalival našo lepo pokrajino, mi, bratje in sestre OFS Maribor, pa smo se v veselju našega Gospoda zbrali na Vidmu pri Ptuj na našem vsakoletnem taboru Franciškovih bratstev. Dan smo usmerjali v preteklost, sedanost, predvsem pa v prihodnost, da bomo kakor mati domovina, sveti Frančišek in sveti Ludvik v našem sobivanju prepoznali dobroto in lepoto vsega, kar nam podarja naš nebeški Oče. Od zrna do zrna. Vmes pa oranje, sejanje, upanje na obilno žetev. Od zrna do zrna.

Pa pogledjmo, kaj nam je dala preteklost. Lepo domovino, modrost vladarjev, potrpežljivost ljudstva, dobroto, ob tem pa tudi nemalo težav in stisk. In v vseh trenutkih so ob nas bili Božja milost, pomoč in toplina Njega, ki nas neizmerno ljubi. Enako je bilo v času francoskega kralja svetega Ludvika.

Ponižno se zahvaljuj Gospodu ... Za nekaj časa smo se na srečanju seznanjali z življenjem v času kralja Ludvika, reševali križanko (ob tem me je tolažila misel, kako dobro, da tudi drugi vsega ne vedo ... ha, ha, ha). Bilo bi si dobro zastaviti vprašanje, kakšen bi bil naš odnos do sv. Ludvika v času njegovega življenja. Bi ga hvalili ali se spotikali ob njegovih dejanjih? Bistvo svetnikov je, da nas svojim življenjem učijo, da nistem, ko priznavaš, da si kristjan, nič narobe. Daje živeti po desetih Božjih zapovedih prioriteta in milost za vsakega izmed nas. Predvsem pa so svetniki lučke na poti našega življenja.

In kosmo tako spoznavali sv. Ludvika, njegovo družino in čas, v katerem je deloval, vladal ter ob tem skrbel tudi za uboge, je prišel čas za kratko druženje ob kavi in pecivu. V delavnicah smo nato iskali odgovore na štiri, za tokratno srečanje temeljna vprašanja. Naša skupina se ustavila ob naslednjih:

Koliko imamo v svojih bratstvih stika z mladimi in otroki?

Kaj bi želeli predati mladim generacijam, ki prihajajo za nami?

Kakšne poti in sredstva imamo na voljo, da pridemo blizu mladim?

Kaj lahko znotraj svojega bratstva naredimo na tem področju?

Bilo je slišati veliko besed, dobrih zamisli ... So bile to le prazne ugotovitve? Odgovore lahko poišče vsak v sebi. Lepo bi bilo, če ne ostanemo le pri predlogih in ugotovitvah, temveč preidemo k dejanjem. Slišati je bilo tudi: Kje so ti mladi? Tudi na to vprašanje poznamo odgovor. Zato je dobro, da sprejmemo tiste, ki so, in ne čakamo le tistih, ki bi, če bi ...

Saj pravim, od zrna do zrna. Vsako zrno je dragoceno in čemu da modro prstin vsem možnost za dobro rast – kdopapravi, danamz Božjo pomočjo in blagoslovom ne bouspelo? Izenegazr nazrastejodrugazrna. Pogledjmo nazaj, Jezus je začel sam, nadaljeval z dvanajstimi učenci ...

In kje je danes naša vera? Bog ne obupuje nad grešniki. Še vedno imamo

Kralja nad kralji. Iz dneva v dan, iz leta v leto. Za vse čase, na vseh poteh našega življenja, na teh poteh življenja so tudi mladi.

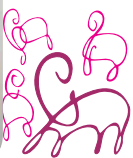
Vsekakor nismo pozabili na molitev, topel obrok, glavno jed sveto mašo in prijetno druženje. Da paje vse potekalo, kakor mora in kakor je prav, sta s svojim

vodenjem skrbeli s. Andreja in s. Fani ter prijazni in dobrodušni bratje in sestre svetega Vida z duhovnim asistentom p. Tarzicijem.

Bog nam jedalsvetega Franciška. Bog nam je dal veliko bratov in sester. Vsak dan znova nam daje novih moči, upanje, vero. Daje nam ljubezen, da znjoo bogatimo drug drugega. Bog pravi: »Ne boš vedel, kdo sem, če tega nočeš vedeti. Ne boš vedel, koliko te ljubim, če te ljubezni ne boš hotel sprejeti in deliti z drugimi. Jaz sem Ljubezen in ta ljubezen je lahko tudi tvoja.«

MIR IN DOBRO!

Silva Žabota

Skupaj po poteh sv. Frančiška – pot za graditev mostov miru v Duhu Assisija

» D eseta obletnica srečevanj je pomemben mejnik na skupni poti bratstev, ki se ne sme prekiniti. Lepo bi bilo organizirati skupno romanje obeh bratstev FSR

v Greccio. V svoji majhnosti gradimo Evropo prav zdaj, ko se toliko govori o njeni krizi. Moramo torej nadaljevati, kajti velja samo Evropa bratstva in miru,« sobile besede goriškega nadškofa Carla Roberta Maria Redaelija januarja letos

ob zaključku tradicionalnega srečanja ob jaslicah v stolnici v Gorici, ki ga vsako leto organizirata bratstvo Franciškovega svetnega reda iz Gorice in Nove Gorice. Že leta 2004, ko je »padla« meja, se je bratstvo iz Gorice zavedalo, kako nujno je zgraditi most sodelovanja z najbližjim bratstvom, ki je bilo žal toliko časa na drugi strani meje. Če nas je po eni strani nadškofova pobuda navdušila, da bi se takoj odločili zanjo, smo po drugi strani začutili, da bo to zahtevalo korak naprej v medsebojnih odnosih. Skupaj organizirati in nekaj dni živeti skupaj na romanju po poteh svetega Frančiška pomeni odvreči nekaj svojega in narediti prostor za nekaj/nekoga drugega. Eno je srečati se za uro ali dve, nekaj povsem drugega pa je živeti skupaj nekaj dni. Skupaj smo se torej lotili priprav: cilji, kraji, čas, liturgija, ... skupaj smo ocenjevali možnosti, se odločali med ponudbami ter z bratsko odprtostjo upoštevali in sprejemali tudi želje drugih, čeprav niso bile povsem v skladu z našimi. Ob zori 27. junija 2014 je tako krenil iz Podnanosa (s postanki

v Novi Gorici in Gorici) proti Assisiju avtobus s 60 romarji, ki so jih spremljali p. Esterino OFM Cap iz Gorice, p. Tomaž OFM iz Nove Gorice (Kostanjevica) in goriški nadškof Carlo Robero Maria Redaeli. Med nami je bilo 38 romarjev iz Slovenije, od tega 17 članov FSR, in 22 romarjev iz Italije, od tega 6 članov FSR. Skupna želja vseh, da bi se bolje spoznali, se je v treh dneh skupnega življenja in romanja tudi uresničila, zahvaljujoč zelo dejavnemu sodelovanju vseh treh duhovnih spremljevalcev, ki so nas bogatili z molitvami, pesmimi ter razlagami krajev in dogodkov v obeh jezikih. Vse to nam je ponujalo tudi dovolj iztočnic in spodbud tudi za osebna razmišljanja. Hvaležni smog. nadškofu, da je bil romar med romarji. Vedno je bil med nami, vedno nam je

bil na razpolago, povsod nas je čakal, če je bilo potrebno, in nam podarjal svoj čas in svoje izkušnje – skratka, s svojo dragoceno in pomirjajočo prisotnostjo je bil resnični pričevalec in vodnik. Skupaj smo kot eno bratstvo odpotovali k izvirom frančiškovega duha, da bi se ob njih odžejali in tega duha poživili. Najprej smo obiskali baziliko sv. Klare, Frančiškovo rojstno hišo in stolnico sv. Rufina. Hodili smo po poteh, na katerih so pred 800 leti pustili svoje sledove sv. Frančišek in njegovi tovariši. Prvi dan smo zaključili z obiskom Svetega samostana in bazilike sv. Frančiška Asiškega. Tu smo v srednji baziliki skupaj z drugimi romarji obhajali sv. evharistijo. Bil je petek in praznik Srca Jezusovega. Fra. Esterino nas je nagovarjal: »Srce je svetopisemsko »kraj« odločitev. Je najpomembnejši

organ, saj se človek odloča in izbira s srcem. »V srcu« človek sreča Boga. Na splošno srce pomeni bistvo stvari: gremo do bistva neke stvari – »smo v srcu tega ali onega problema«. Je tudi mišica, ki predstavlja ljubezen, kjer so čustva, kjer serojevajo naši najplemenitejši nameni, ki jih uresničujemo: »to sem naredil ali rekel s srcem, iz vsega srca«; »to sem ti rekel iskrenega srca«, torej jasno, pošteno, iskreno in vdano. Srce je od nekdaj simbol tega, kar je najbolj vredno, in to, kar najbolj globokega obstaja«. Ko se je že večerilo, smo postali še na skoraj praznem trgu pred baziliko, da bi s hvalnostjo občudovali asiško pokrajino in hvalili Gospoda. V soboto zjutraj smo se odpravili v samostan Greccio. Strnjene zgradbe samostana in svetišča nad visoko pečino s kotmajhna čreda pogreznjene v gozd nad Rietsko dolino. Navdušile so

na svojo lepoto in izjemno preprostostjo. Prepustili smo se, da nas je prevzel »božični čudež«. Domači p. Tonino nam je pred votlino, kjer je Francišek ponazoril prve jaslice, živo pripovedoval, kaj se je tu zgodilo ob božiču leta 1223 in kaj je ta božič Francišku pomenil. Želel je preprosto samo to, da bi podoživel tisto pristno, prvinsko veselje, ki so ga občutili Marija, Jožef in pastirji v Betlehemu. Med božično sveto mašo smo dobili zagotovilo, da se božič pri sveti evharistiji vsak dan ponavlja tudi za nas. Če le hočemo, smo lahko eno, vse različnosti se lahko združijo v skupen iskren namen. Med sveto mašo, ki jo je dvojezično vodil gospod nadškof, smo ob berilih, molitvah, pesmih, pridigi p. Tomaža, zdaj v slovenskem, zdaj v italijanskem jeziku – vse je bilo tako harmonično – občutili samo eno misel in občutje: mir v srcu, ki ga more podariti samo Dete iz jaslic. Kakor nekdanji Franciška in prebivalci Greccia je tudi nas napolnilo neizmerno veselje. Ko smo si namesto božične potice podelili slovenski božični kruh, smo nadaljevali pot proti svetišču Fonte Colombo, kjer je Francišek napisal Vodilo za brate. Pozno popoldne smo obiskali šeslap Marmore, ki je ponudil izjemno priložnost, da smo se kot Francišek pobratili z naravo in začutili svežino, sicer šumeče in bobneče, sestre vode. Dan smo zaključili pri Mariji Angelski in v Porciunkuli, kjer so sodelovali pri večerni molitvi rožnega venca in procesiji z lučkami. Bil je sobota, ko smo obhajali praznik Srca Marijinega in se tudi sicer spominjamo, zahvaljujemo in priporočamo naši nebeški Materi Mariji. V nedeljo zjutraj smo zapustili Assisi in se na poti proti domu povzpeli še na goro La Verna, kjer je Francišek doživel enega od vrhuncev svojega življenja. Ves čas si je prizadeval, da bi bil čim bolj podoben

Kristusu in da bi živel njegov evangelij. Dve leti pred smrtjo mu je tu Gospod dal izkusiti svoje trpljenje na križu in ga zaznamoval s svojimi ranami. Verjamemo, da je to romanje zaznamovalo tudi nas: zodprtostjo, razumevanjem, sočutjem, spoštovanjem, hvaležnostjo ... Bila je nedelja in slovesen praznik apostolov Petra in Pavla. Spomnili smo se naših novomašnikov in vse naših duhovnikov in redovnikov. Kotsveti Franciškijh moramo spoštovati in jim pomagati, kajti »samo po njihovih posvečenih rokah in besedah prihaja med nas živi Jezus pod podobo kruha in vina.« Spomnili pa smo se tudi svoje poklicanosti, svojega poslanstva, svojih zaobljub. Fra. Esterino je zaključil svojo pridigo: »Kot Peter tudi jaz lahko postanem skala in ključ. Lahko sem skala, ki daje varnost, trdnost, smisel tudi drugim; ključ, ki odpira lepa Božja

vrata, ki odpira lepa vrata življenja v polnosti, ki je mir, veselje, luč in energija, za vedno. »Kaj ti praviš, kdo sem?« A reči ni dovolj: smo izvedenci lahkkih besed. Življenje ni to, kar se govori o življenju, ampak to, kar se od njega živi. In Jezus Kristus zame ni to, kar jaz povem o njem z neko natančno formulo, ampak to, kar od njega živim v pristnem življenju; to, kar živim od njegove križane ljubezni, tistega križa, kjer je vse napisano s črkami iz krvi in ognja, s črkami ljubezni in bolečine, ki so edine, ki ne prevarajo.« Domov smo se vrnili z duhom in zaveštjo, da nas je skupno romanje naredilo bolj odprte in pristne. Zavedamo se, da moramo premisliti in spremeniti naša prepričanja, predsodke in ravnanja ter podariti drug drugemu radost občutja, da smo sprejeti in da sprejemamo.

Bogu hvala!

**Drage sestre in bratje,
Gospod naj vam podeli svoj mir!**

**V soboto, 27. septembra 2014,
vas vabim v samostan sv. Ane v Kopru
na 7. tabor PB FSR kopske pokrajine**

9.00 – 9.30	Zbiranje v atriju samostana (kava, čaj, pecivo ...)
9.45	Uvodni pozdrav in predstavitev poteka srečanja
9.50 – 10.30	Molitvena ura za mir – pripravi KB Koper
10.30 – 11.15	»Sv. Ludvik, kralj, bojevnik, dobrotnik in svetnik« –
p. Robert Bahčič in s. Andreja Eržen
11.15 – 11.45	Odmor, ogled samostana in cerkve sv. Ane
12.00	Angelovo češčenje in pozdrav predsednice PS FSR
12.05	Sv. maša – somaševanje vodi koprski škof
msgr. Jurij Bizjak
	- Liturgična besedila izbere p. Placid
	- Izbor pesmi – domače KB
	- Uvod: KB Koper
	- 1. berilo: KB Piran
	- 2. berilo: KB Podnanos
	- Prošnje: KB Vipavski Križ
	- Očenaš: KB Otlica
	- Pozdrav miru: KB Tolmin
	- Zahvala: KB Kostanjevica, PB kopske pokrajine
13.00	Skupno kosilo in bratsko druženje (kdor zmore,
prispeva 5 EUR, razliko pokrije PB kopske škofije)
14.30	Večernice – pete litanije Matere Božje
15.00	Blagoslov

Če bo kdo želel, bo potem mogoče obiskati koprsko stolnico in še kaj ...

Prosim predsednike KB, da do 24. septembra sporočijo število udeležencev
s. Stani (040 311 044) ali s. Doroteji (031 702 929)

MIR IN DOBRO!
s. Stana Gorenc

Blišč in beda svetovnega prvenstva v Braziliji

Po koncu svetovnega prvenstva v nogometu je zanimivo pogledati šenjegovizkupiček. V tem primeru ne mislimo na izkupiček v obliki zmag oziroma golov, temveč predvsem na izkupiček, ki ga je prvenstvo pustilo na okolju in v življenju Brazilije.

Ves čas priprave na svetovno prvenstvo v Braziliji se je le-to promoviral kot najbolj zelen doslej – FIFA je celo pripravila različne zelene dogodke in z njimi skušala prikazati svojo skrb za okolje. Vendar pa je resničnost povsem drugačna.

Eden največjih onesnaževalcev okolja so toplogredni plini, ki jih proizvajajo različna potniška in zasebna letala. Po podatkih FIFE naj bi jih potovanje z letali v času svetovnega prvenstva proizvedlo 2,72 milijonov ton, kar ustreza 565 000 avtom, ki vozijo eno leto. Sámoprvencem naj bi prispevalo 59 000 ton ogljika v atmosfero.

Pereče vprašanje so tudi podnebne spremembe. Brazilija, imenovana tudi pljuča sveta, s svojim amazonskim pragozdom proizvede 20 odstotkov svetovnega kisika in 25 odstotkov pitne vode. Spospeševanje brazilskega gospodarstva, ki se je v času priprav na svetovno prvenstvo še okrepilo, pa je prihodnost pragozda in okolja Brazilije ogrožena.

Z vidika brazilskega ekosistema je še posebnokritičnagrada njanogometnega stadiona v osrčju deževnega gozda. Že končni stroški so bili skoraj za polovico večji od predvidenih. A z ekološkega vidika je ta projekt prava katastrofa, od uničenja prvega živega bitja dalje. Tudi Brazilci, ki so veliki ljubitelji nogometa, so projekt pospremili z oznakami, kot sta absurdnost in izguba denarja. Na svetovnem spletu se je celo izoblikovalo neuradno geslo svetovnega prvenstva: Najprej dobiček, na koncu okolje. Kaj se bo s stadionom zgodilo po koncu prvenstva? Bo postal le še en

betonski ostanek in opomin človeške lakomnosti in igranja z naravo? Ali pa bo končno prebudil brazilске množice, ki bodo pokazale, da jim ni vseeno za njihovo državo in njihovo okolje? To bo pokazal čas.

Zdenka P.

Nagradni okvir

Iz podanih zlogov sestavite sedem besed s po sedmimi črkami, ki jih zahtevajo opisi, in jih navpično vpišite v srednji del lika. Če posamezne črke nato s pomočjo števil prenesete v okvir na robu lika, boste na poljih od 1 do 32 prebrali rešitev – prva dva verza znaneslovenske adventne pesmi.

1. venezuelski revolucionar, vojskovodja in politik (Simon, od 1783 do 1830); po njem se imenujeta južnoameriška država Bolivija in venezuelska denarna enota, 2. tesnooprijet delženskega spodnjega perila, 3. kar se komu dá kot priznanje za dobro opravljeno delo, 4. v Swiftovi pravljici naslovni junak, ki se spoprijatelji s pritlikavci, 5. vrtna začimbna rastlina z majhnimi okroglimi listi in močnim vonjem, 6. svetniški sij, gloriola, 7. usmerjanje misli in prošnje k Bogu ali svetnikom.

1	2	3	4	5	6	7	8	9							
32	1	4	2	13	3	26	4	29	5	22	6	9	7	22	10
31		3		15		25				32		23		12	11
30		18		16		9		5		24		12		23	12
29		2		20		11		8		27		11		14	13
28		1		26		30		1		11		19		15	14
27		6		8		31		21		3		28		21	15
26		11		7		10		11		26		17		1	16
25	24	23	22	21	20	19	18	17							

BO – DA – GLO – GRA – GU – JA – JA –

LI – LI – LI – MA – MO – NA – NIK –

RI – RON – STEZ – TEV – VAR – VER

Rešitve pošljite na uredništvo revije Brat Frančišek (Kuzmičeva 6, 1000 Ljubljana) do 10. oktobra 2014. Čakajo vas naslednje nagrade:

1. nagrada: Magnificat, december 2014
2. nagrada: M. Bizant, Med svetlobo in senco
3. nagrada: 3 kompleti razglednic Sončna pesem

Javier Garrido

Rožice sv. Frančiška

na novo prebrane in premišljene (14)

XIV. Kako se je Bog prikazal v njih sredi, ko se je sveti Frančišek s svojimi brati pogovarjal o njem.

Ko je bil sveti Frančišek nekoč v prvih časih reda zbran s svojimi tovariši, da bi se pogovarjalo Bogu, je svojigorečnosti enemu izmed njih ukazal, naj v božjem imenu odpre usta in govori o Bogu, karkoli mu bo Sveti Duh navdihnil. Brat je povelje izpolnil, in ko je čudovito govoril o Bogu, mu sveti Frančišek zapove molčati in ukaže isto drugemu bratu. Ta je ubogal in zelo lepo govoril o Bogu, pa tudi temu zapove sveti Frančišek, naj molči, in ukaže tretjemu, naj pripoveduje

o Bogu. In tudi ta prične tako globoko govoriti o božjih skrivnostih, da je sveti Frančišek z gotovostjo spoznal, da je ta, kakor prejšnja dva, govoril iz Svetega Duha.

To se je izkazalo tudi po očitnem znamenju. Ko so namreč takole govorili, se jim prikaže blagoslovljeni Kristus v podobiprelepegamladeniča. Blagoslovi jih vse in napolni s tolikšno milostjo in sladkostjo, da so bili, ležeč na tleh, vsi zamaknjeni, ne da bi kaj čutili od tega sveta.

Ko so se zopet zdramili, jim je rekel sveti Frančišek: »Predragi moji bratje, hvalite Boga, ki je hotel iz ust preprostih razodeti zaklade božje modrosti, zakaj Bog je, ki odpira usta nemim in daje jezikom preprostih besede modrosti.«

V hvalo Jezusu Kristusu in ubožcu Frančišku. Amen.

Se nadaljuje.

Odmevi za danes

Rožice vztrajajo pri idealiziranju izvorov: korenito uboštvo in dovršeno duhovno bratstvo. Potem dogodkusodeč sobili vsi bratje izkušeni mistiki, neposredno jih je spodbujal Sveti Duh. Še sreča, da se v prejšnjih in naslednjih poglavjih pojavljata tudi negotovost in nepopolnost.

Smo v kulturi, v kateri se ohranja – kakor skoraj v vseh – boj za prihodnost tako, da idealiziramo preteklost. Tu gre za veliko več kakor za nostalgijo po izgubljenem.

Evangeljski odmevi:

»Ne boste namreč govorili vi, temveč Duh vašega Očeta bo govoril v vas« (Mt 10,20).

»Slavim te, Oče, Gospod neba in zemlje, ker si to prikriješ modrim in razumnim, razodel pa otročičem« (Mt 11,25).

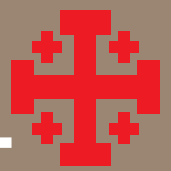
»Kjer stana namreč dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem sredi med njimi« (Mt 18,20).

Bratsko življenje obsega ti dve stvari: včasih nas obremenjuje sram (ali morda mlačnost) in usmerjamo pogovore k površinskemu. Drugič se pogovarjamo med seboj (ali se vneto prepiramo) o skupnih skrbih. V nekaterih primerih nam je dan ta čarobni trenutek, v katerem postane očitna božja navzočnost. Ne načrtujemo. Tedaj se zavemo, da je naš drugi – onkraj razlik, omejenosti in samoljubnosti – za nas Gospodova beseda in milost.

Ko sem prebral ta pripetljaj, sem odmisllil njegov vzvišeni ton in se spomnil naših tedenskih sestankov bratstva ter se zahvalil Bogu za vsakega od svojih bratov.

*Posodobljeni prevod Alojzija Resa
Pregledal br. Miran Špelič
Odmeve prevedel dr. Robert Kralj*

Skavti regije Alpe Jadran spet v Benetkah

Kot vsako leto tretjo nedeljo v juliju so beneški odrasli skavti tudi letospovabiliskavtenanajvečjibeneški praznik, Festa del Redentore (Odrešenikov praznik).

Benečani se po zaobljubi stem praznikom vsako leto zahvaljujejo Gospodu, ker so se rešili kuge, ki je v letih 1575 do 1577 pomorila v Benetkah okrog 50.000 ljudi.

Praznik se začne z zbiranjem okrašenih ladjic in gondol v beneškem zalivu in s polnočnim veličastnim ognjem, ki razsvetli beneško nebo. V nedeljo dopoldne gre zelodolga procesija beneških vernikov in turistov s celega sveta po pontonskem mostu čez kanal Giudecca od cerkve Maria della Salute (Marija od zdravja) do cerkve Redentore. Sledi slovesna zahvalna sveta maša.

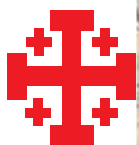

Skavti so se v Benetkah zbrali že v petek popoldne. Ob odličnem vodenju beneških skavtov so si v soboto dopoldne ogledali židovski geto v predelu Cannaregio in eno od nekdanjih petih sinagog. V njej židovska skupnost v Benetkah še vedno opravlja svoje verske obrede.

Popoldne je sledil obisk otoka Murano, kjer v številnih delavnicah še vedno ustvarjajo veliko znamenitih beneških steklarjev, ki so pravi umetniki. Muransko steklo je znano po celem svetu in ste-

GROUP..... REDENTORE 2014

klarska obrt je še danes glavna panoga muranskega gospodarstva.

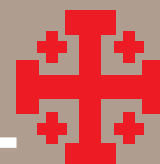
Ognjemetjetudiletosopolnočirazveselilmnožicoobiskovalcev,tudiskupino

skavtov, in skavti so bili v nedeljo tudi med verniki v slovesni procesiji in pri zahvalni maši.

Zbogom, Benetke, in, če Bog da, na svidenje na prazniku Redentore v letu 2015!

Ester, foto Alberto Albertini

Romarske duhovne vaje »po Ignacijevih poteh«

Zadnji deset dni v juliju je 45 slovenskih romarjev potovalo od Marije v Lurdu do Marije na Montserratu, vmes pa obiskalo Ignacijevoy Loyolo in Manreso, Frančiškov Javier in Gaudíjevo Sagrado Familio v Barceloni. Z nami je bil duhovni vodja, jezuit p. Vili, ki je z nami molil in pel, se smejal in pogovarjal, nam znal veliko povedati okrajih in ljudeh, o pomembnih ljudeh in velikih častilcih Jezusa ter nam vsak dan z odlično katehezo potrkal na našo vest, segel v srce in napolnil dušo.

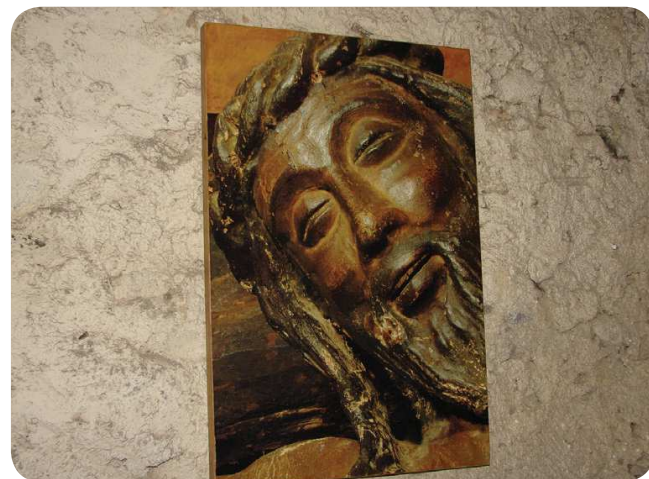
Lurd nas je navdušil z globoko vero romarjev s celega sveta, z morjem luči na večerni procesiji, z veliko množico ljudi pri maši narodov v podzemni Pijevi baziliki, z globokim doživetjem Marijinega križevega pota, ki smo ga skupaj molili v sončnem opoldnevu, in slovensko sv. mašo v svežem zgodnjem jutru pri Mariji v votlini.

Sv. Ignacij Loyolski, ustanovitelj Družbe Jezusove, in sv. Frančišek Ksaverij, prvi velik misijonar, sta nas prevzela s svojim

življenjem pred Božjim dotikom in po njem, s svojim asketskim življenjem in pričevanjem o Jezusovi moči in veliki ljubezni.

Marija na Montserratu nas je povabila v svoje naročje in objela kot svoje otroke.

Veliki Gaudí pa nas je dolgo, dolgo brez diha in z velikim občudovanjem zadržal v svoji katedrali in nam dal vedeti, da je molitev k Njemu lahko tudi vsak kamen, vsak steber, vsako okno, predvsem pa veličastna simbolika njegovega stvarjalnega dela.

Potepanje po Nici, Carcasonu in Barceloni je bilo sproščen turistični odmor med duhovnostjo in resno pobožnostjo, prav

tako kopanje v valovih Atlantskega oceana in v jezeru.

Drugačne duhovne vaje, dobra romarska družba in odlično vodstvo – vse to bo ostalo v spominu še dolgo, dolgo ... Hvala ti, Gospod, za vse to!

Ester, foto Miro

Romanje k izvirom naše vere

Odrasli skavti iz Italije in Slovenije smo letos prehodili predzadnjo etapo, od Beneventa do Barija, na našem peš romanju po Via di Gerusalemme proti Jeruzalemu.

Vdveh tednih smo prehodili približno 320 km: od Beneventa do Pietrelcine (rojstni kraj p. Pija), pa naprej do Casalboreja, skozi Celle di San Vito in Troio, skozi Castelluccio dei Sauri, Orta Nova in Carignola, Canosa di Puglia in Andrio, v Ruvo di Puglia in Bitonto, do Barija.

Kot pravi romarji, smo vstajali zgodaj in se poskromnem zajtrku in jutranji molitvi odpravili na pot. Hodili smo po makadamu in asfaltu, po gozdnih in poljskih poteh, skozi mesta in vasi, čez polja zrelega žita, mimo vinogradov in sadovnjakov, mimo neskončnih oljčnih nasadov, čez starerimskemostove in poostankih stare rimske poti Via Traiana. Okrog poldneva smo se ustavili za kratek počitek in romarsko kosilo, pozno popoldne pa prišli tja, kjer so nam prijazno ponudili prenočišče: vžupnišče ali samostan, vvaško dvorano, telovadnico ali romarski dom. Če je bilo mogoče, smo imeli sv. mašo, potem pa refleksijo, večerjo in večerno molitev. Utrujeni, vendar srečni smo se vsak dan zahvalili Bogu za vse milosti, ki so nam

bile dane tisti dan, za hrano in vodo, za ljudi, ki smo jih srečali, za lokalne skavte, ki so nas pričakali in nam pokazali svoje mesto, pa tudi za tiste, ki so nas prijazno pozdravljali in ogovarjali in nam želeli »*bon cammino*« (srečno pot).

Našeromanjez globokim sporočilom Svetost kot klic ljubezni in pot k Bogu nas je obsrečanjus kavti, domačini, duhovniki, nunami in menihi povezalov veliko družino, ki skupaj hodi, moli, se smeji, se pogovarja in poje, razmišlja, prenaša

Darovi za Sveto deželo od 19. 6. do 18. 8. 2014

10 €	Janez Briški
10 €	Evica Vranjek
15 €	Marija Jelnikar
20 €	Janez Mrak
20 €	Nika Zucchiati
20 €	Antonija in Primož Cevc
20 €	Vanda Toman
35 €	Antonija Mikelj
50 €	Nika Beravs
50 €	Ivanka Gradolnik
50 €	Vlasta Globevnik
250 €	Janja Primožič

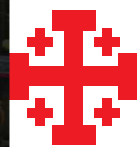
Bog povrni!

Pripravila Mojca Sojer

vročino, žejo in lakoto, dež in točo, prah in utrujenost – in je srečna, da je skupaj.

Življenje gre naprej, vendar ni takšno kot prej! Nekaj se je premaknilo, nekaj se je spremenilo. V mislih, ki potujejo od enega do drugega obraza, od enega do drugega mesta, v srcu, ki poje in moli hvalnico stvarstvu in Njemu, ki je bil z nami, in v duši, ki se zahvaljuje ...

Ester, foto Miro

Vicaria S. Crucis Bosnae Croatiae

1514 500 2014

Slovenska frančiškanska provinca sv. Križa

Tomaž Čelanski **ŽIVLJENJE SVETEGA FRANČIŠKA**

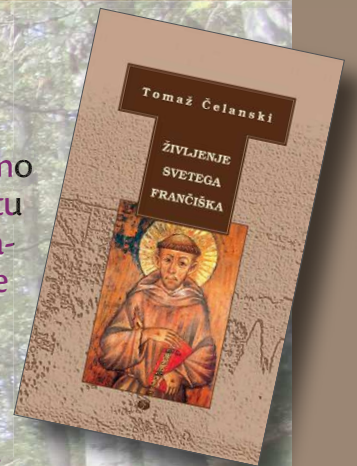
Ob 500-letnici Slovenske frančiškanske province sv. Križa končno dobivamo prevod prvega uradnega življenjepisa sv. Frančiška Asiškega. Njegovemu sobratu Tomažu, ki je bil vešč peresa, ga je naročil papež Gregorij IX. ob njegovi razglasitvi za svetnika v Assisiju, manj kot dve leti po svetnikovi smrti. Seveda se je avtor pri tem držal pravil za pisanje hagiografije, a se je pri tem opiral tako na svoje lastno doživljanje svetega ustanovitelja kot tudi na sodobne vire. Ob tem je uspel poudariti, kakšna izredna novost je Ubožčevo svetništvo. Slog je morda res malce oddaljen, vendar pa iz spisa jasno proseva pogled na Frančiška, kakršnega so imeli njegovi sodobniki. Morda omenimo le še to, da je bilo delo že nekaj desetletij po nastanku prepovedano in je bilo skoraj pol tisočletja v pozabi. Ohranilo se je v manj kot dvajsetih prepisih, od katerih je bil le eden pri manjših bratih. Od ponovnega odkritja v 18. stol. pa je to eden temeljnih Frančiškovih življenjepisov.

Format 12 x 20 cm
Obseg 176 str., trda vezava
Cena 9 € (Zaradi novega zakona o ceni knjige
žal še ne smemo dajati popustov)

BESEDE ŽIVLJENJA 1

Svetopisemski priročnik za prvi razred devetletke, ki pa bo lahko razveselil tudi drugo in tretješolce. Primeren je tudi za babice, da z njegovo pomočjo seznanijo svoje vnuke s Svetim pismom. Kateheti in katehistinje dobite še poseben popust pri večjih količinah.

Format 21 x 30 cm
Obseg 120 str.; broširano
Cena 9 €

Knjigi lahko naročite na naslovu: **Založba Brat Frančišek**, Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana,
po telefonu 01 2429312 ali e-pošti zbf@rkc.si.

<http://www.ofm.si/zbf>